

SIVAPURANAM MISSION

www.Sivapuranam.in

திருச்சிற்றம்பலம்

5. திருச்சதகம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம்

(1) மெய்யுணர்தல்

(கட்டளைக் கலித்துறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்து
உன்விரையார் கழற்கு என்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்
ததும்பி வெதும்பி உள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்து உன்னைப் போற்றி
சயசய போற்றி என்னும்
கைதான் நெகிழவிடேன் உடையாய்
என்னைக் கண்டு கொள்ளே.

கொள்ளேன் புரந்தரன் மால்அயன்
வாழ்வு குடிகெடும்
நள்ளேன் நினது அடியாரொடு
அல்லால் நரகம் புகினும்
எள்ளேன் திருவருளாலே
இருக்கப் பெறின்றிறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னை அல்லாது
எங்கள் உத்தமனே.

உத்தமன் அத்தன் உடையான்
அடியே நினைந்துஉருகி
மத்த மனத்தொடு மால் இவன்
என்ன மனநினைவில்
ஓத்தன ஓத்தன சொல்லிட
ஊர்ஊர் திரிந்துஎவரும்
தத்தம் மனத்தன பேச
எஞ்ஞான்றுகொல் சாவதுவே

சாவ முன்நாள்தக்கன் வேள்வித்
தகர்தின்று நஞ்சம்அஞ்சிகி
ஆவ எந்தாய்என்று அவிதா
இடும் நம்மவர் அவரே
மூவர் என்றே எம்பிரானொடும் எண்ணி
விண்ஆண்டு மண்மேல்
தேவர் என்றே இறுமாந்து என்ன
பாவம் திரிதவரே.

தவமே புரிந்திலன் தண்மலர் இட்டு
முட்டாது இறைஞ்சேன்
அவமே பிறந்த அருவினையேன்
உனக்கு அன்பருள்ளாம்
சிவமே பெறுந்திரு எய்திற்றிலேன்
நின் திருவடிக்காம்
பவமே அருளு கண்டாய்
அடியேற்கு எம்பரம்பரனே

பரந்துபல் ஆய்மலர் இட்டு
முட் டாது அடி யே இறைஞ்சி
இரந்த எல்லாம் எமக்கே பெறலாம்
என்னும் அன்பருள்ளம்
கரந்து நிலலாக் கள்வனே நின்தன்
வார்கழற்கு அன்புஎனக்கும்
நிரந்தரமாய் அருளாய் நின்னை
ஏத்த முழுவதுமே.

முழுவதும் கண்டவனைப் படைத்தான்
முடிசாய்த்து முன்னாள் மா
செழுமலர் கொண்டு எங்கும் தேட
அப்பாலன் இப்பால் எம்பிரான்.
கழுதொடு காட்டிடை நாடகம் 8
ஆடிக் கதிஇலியாய்
உழுவையின் தோல் உடுத்து உன்மத்தம்
மேல்கொண்டு உழிதருமே.

உழிதரு காலும் கனலும்
புனலொடு மண்ணும்விண்ணும்
இழிதரு காலம்எக் காலம்
வருவது வந்ததன்பின்
உழிதரு காலத்தஉன் அடியேன்
செய்த வல்வினையைக்
கழிதரு காலமு மாய்அவை காத்து
எம்மைக் காப்பவனே.

பவன் எம்பிரான்பனி மாமதிக்
கண்ணிவிண்ணோர் பெருமான்
சிவன் எம்பிரான்என்னை ஆண்டு
கொண்டான் என் சிறுமைகண்டும்
அவன் எம்பிரான் என்னநான்
அடியேன்என்ன இப்பரிசே
புவன் எம்பிரான்தெரியும்
பரிசாவது இயம்புகவே.

புகவே தகேன்உனக்கு அன்பருள்
யான்என் பொல்லாமணியே
தகவே எனைஉனக்கு ஆட்கொண்ட
தன்மைஎப் புன்மையரை
மிகவே உயர்த்தி விண்ணோரைப்
பணித்திஅண்ணா அமுதே
நகவே தகும் எம்பிரான் என்னை
நீசெய்த நாடகமே.

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர்